

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 499/2014

2014 m. kovo 11 d.

kuriuo, iš dalies keičiant Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011 dėl vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektorių, papildomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1308/2013 ir (ES) Nr. 1306/2013

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, ypač į jo 37 straipsnio c punkto iv papunktį ir d punkto xiii papunktį, 173 straipsnio 1 dalies b, c ir f punktus, 181 straipsnio 2 dalį ir 231 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 ⁽²⁾, ypač į jo 64 straipsnio 6 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 543/2011 ⁽³⁾ buvo priimtas remiantis Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1234/2007 ⁽⁴⁾, kuris buvo panaikintas ir pakeistas Reglamentu (ES) Nr. 1308/2013;
- (2) į Reglamentą (ES) Nr. 1308/2013 įtraukta keletas naujų nuostatų, susijusių su vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriais. Šios nuostatos turėtų būti papildytos nuostatomis dėl vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijos (toliau – gamintojų organizacija) narių finansinio įnašo, visos produkcijos pardavimo per gamintojų organizaciją, užsakomųjų paslaugų pirkimo, demokratinės atskaitomybės, krizių valdymo ir prevencijos išlaidų viršutinių ribų nustatymo, sodų persodinimo (kaip krizių prevencijos ir valdymo priemonės) sąlygų, tam tikrų procedūros, taikomos pripažinimo kriterijų nepaisymo atveju, aspektų, įvežimo kainų sistemos taikymo ir užstatų pateikimo sąlygų;
- (3) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 160 straipsnyje numatyta, kad gamintojų organizacijos įstatuose turi būti numatytas reikalavimas, kad jos gamintojai nariai visą atitinkamą savo produkciją parduotų per gamintojų organizaciją. Siekiant suteikti lankstumo vaisių ir daržovių sektoriui, tikslinga leisti gamintojams savo produkciją tam tikromis sąlygomis parduoti ne per gamintojų organizaciją;
- (4) pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 26 straipsnį pagrindinė gamintojų organizacijos veikla turi būti susijusi su jos narių produktų, su kuriais susijęs jai suteiktas pripažinimas, pasiūlos koncentravimu ir jų tiekimu rinkai. Reikia paaiškinti, kaip ši veikla yra vykdoma, visų pirma, kai naudojami užsakomosiomis paslaugomis. Be to, kad valstybės narės galėtų atlikti reikiamą kontrolę, gamintojų organizacija turėtų registruoti duomenis, pagal kuriuos valstybė narė galėtų patikrinti, ar gamintojų organizacija vykdo savo užduotis;

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 549.

⁽³⁾ 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės (OL L 157, 2011 6 15, p. 1).

⁽⁴⁾ 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 299, 2007 11 16, p. 1).

- (5) Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 27 straipsnyje nustatyta, kad gamintojų organizacijos turi ir toliau atsakyti už veiklą, vykdomą naudojantis užsakomosiomis paslaugomis. Tikslinga išsamiau aptarti priemones, kuriomis būtų užtikrinama, kad paslaugas užsakiusi gamintojų organizacija ir toliau kontroliuotų naudojantis tomis paslaugomis vykdomą veiklą;
- (6) Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 31 straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės turi imtis visų, jų nuomone, reikalingų priemonių, siekdamos išvengti vieno ar daugiau gamintojų organizacijos narių piktnaudžiavimo įgaliojimais ar įtaka. Gamintojų organizacijos turėtų pateikti valstybėms narėms įrodymų, kad jos yra demokratiškai atskaitingos savo nariams gamintojams. Todėl didžiausia procentinė balsavimo teisių ir akcijų dalis, kurią gamintojų organizacijoje gali turėti fiziniai ar juridiniai asmenys, turėtų būti ribojama;
- (7) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 153 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta, kad gamintojų organizacijos įstatuose turi būti numatytas reikalavimas nariams mokėti gamintojų organizacijai finansuoti reikalingus finansinius įnašus. Siekiant užtikrinti, kad gamintojų organizacijos nariai mokėtų to reglamento 32 straipsnyje numatytam veiklos fondui įsteigti ir papildyti reikalingus finansinius įnašus, reikia numatyti, kad šis įpareigojimas būtų įtrauktas į gamintojų organizacijos įstatus;
- (8) siekiant išvengti atvejų, kai krizės prevencijos ir valdymo priemonėms įgyvendinti toje pačioje gamintojų organizacijų asociacijoje būtų skiriamas nevienodas finansavimas, kiekvienai gamintojų organizacijai narei reikėtų nustatyti viršutines krizių valdymo ir prevencijos išlaidų, patiriamų įgyvendinant gamintojų organizacijų asociacijų veiklos programas, ribas. Be to, turėtų būti nustatytos sodų persodinimo (kaip krizių prevencijos ir valdymo priemonės) sąlygos. Siekiant išvengti nevienodo veiklos programų finansavimo, turėtų būti nustatyta didžiausia lėšų, kurias būtų galima skirti sodams atsodinti, procentinė dalis;
- (9) Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 114 straipsnyje nustatytos sankcijos, taikytinos pripažinimo kriterijų nepaisymo atveju. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 154 straipsnio 4 dalį valstybės narės turi reguliariai atlikti patikrinimus, kad įsitikintų, jog gamintojų organizacijos atitinka pripažinimo kriterijus, neatitikties ar pažeidimų atvejais toms organizacijoms skirti nuobaudas ir prireikus spręsti, ar panaikinti pripažinimą. Veiksmingiau būtų taikyti sistemą, pagal kurią būtų galima skirti esminius ir neesminius neatitikties pripažinimo kriterijams atvejus ir išvengti skirtingo interpretavimo valstybėse narėse. Todėl tikslinga nustatyti supaprastintą procedūrą ir laipsnišką sankcijų taikymą, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 64 straipsnyje, kad būtų užkirstas kelias pripažinimo kriterijų nebesilaikančioms gamintojų organizacijoms neteisėtai naudotis Sąjungos parama;
- (10) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 181 straipsnyje numatyta, kad prekių, kurioms taikoma įvežimo kainų sistema, muitiniam įforminimui būtų taikomas Muitinės kodeksas. Atsižvelgiant į tai, kad tos prekės greitai genda ir jų vertė atliekant muitinį įforminimą ne visada nustatoma, reikia sudaryti Komisijai sąlygas priimti taisykles, pagal kurias, siekiant paspartinti muitinio įforminimo procedūras, siuntos deklaruotos įvežimo kainos teisingumas būtų tikrinamas remiantis fiksuoto dydžio importo verte. Be to, taikant įvežimo kainų sistemą sukaupia patirtis parodė, kad, jei muitinė vertė, nustatyta pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ 29 straipsnyje nurodytą sandorio vertę, daugiau nei 8 % viršija Komisijos apskaičiuotą standartinę importo vertę, tikslinga reikalauti pateikti užstatą;
- (11) todėl Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 543/2011 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (12) kad pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 patvirtintoms veiklos programoms būtų pradėtos sklandžiai taikyti Reglamente (ES) Nr. 1308/2013 nustatytos naujos taisyklės, reikėtų numatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas;
- (13) krizių prevencijos ir valdymo nuostatos turėtų būti taikomos nuo 2014 m. sausio 1 d., t. y. nuo susijusių naujų Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 nuostatų taikymo dienos. Kad gamintojų organizacijos galėtų prisitaikyti prie naujų taisyklių, susijusių su veikla, vykdoma naudojantis užsakomosiomis paslaugomis, taikomais reikalavimais ir demokratine atskaitomybe, susijusios nuostatos turėtų būti taikomos nuo 2015 m. sausio 1 d. Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 181 straipsnis taikomas nuo 2014 m. spalio 1 d., todėl atitinkamos naujos šio reglamento nuostatos, susijusios su siuntos deklaruotos įvežimo kainos teisingumo tikrinimu ir užstato teikimo sąlygomis, turėtų būti taikomos nuo tos pačios datos,

⁽¹⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992 10 19, p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Igyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 543/2011 iš dalies keičiamas taip:

1) 26 straipsnio 1 dalis papildoma antra ir trečia pastraipomis:

„Produktus rinkai tiekia gamintojų organizacija arba, jei naudojamasi 27 straipsnyje nustatytais užsakomosiomis paslaugomis, jie tiekiami gamintojų organizacijai prižiūrint. Ši veikla apima sprendimo dėl parduotino produkto priėmimą, platinimo kanalo pasirinkimą ir, jei produktas parduodamas ne aukcione, derybas dėl jo kiekio ir kainos.

Registruojamus duomenis, įskaitant apskaitos dokumentus, iš kurių matyti, kad gamintojų organizacijos koncentravo savo narių produktų, su kuriais susijęs joms suteiktas pripažinimas, pasiūlą ir juos tiekė rinkai, gamintojų organizacijos saugo bent 5 metus.“

2) Įterpiamas šis 26a straipsnis:

„26a straipsnis

Produkcijos pardavimas ne per gamintojų organizaciją

Gamintojų organizacijai leidžiant, gamintojai nariai, laikydamiesi gamintojų organizacijos nustatytų sąlygų, gali:

- 1) tiesiogiai arba už savo ūkio ribų vartotojų asmeninėms reikmėms parduoti ne daugiau kaip nustatytą procentinę savo produkcijos arba produktų dalį; šią procentinę dalį nustato valstybės narės ir ji negali būti mažesnė negu 10 %;
- 2) patys arba per savo gamintojų organizacijos paskirtą kitą gamintojų organizaciją parduoti nedidelius, palyginti su savo organizacijos parduodamos produkcijos apimtimis, produktų kiekius;
- 3) savarankiškai arba per savo gamintojų organizacijos paskirtą kitą gamintojų organizaciją parduoti produktus, kurie dėl savo savybių ir tos organizacijos komercinės veiklos sritį paprastai nepatenka.“

3) 27 straipsnis pakeičiamas taip:

„27 straipsnis

Užsakomosios paslaugos

1. Veikla, kurią valstybė narė pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 (*) 155 straipsnį gali leisti vykdyti naudojantis užsakomosiomis paslaugomis, yra susijusi su to reglamento 152 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytais gamintojų organizacijos tikslais ir gali, be kita ko, apimti gamintojų organizacijos narių gamintojo produkto rinkimą, laikymą, pakavimą ir pardavimą.

2. Užsakomąsias paslaugas perkanti gamintojų organizacija raštu sudaro komercinį susitarimą su kitu subjektu, įskaitant vieną ar kelis jo narius ar patronuojamąją įmonę, dėl atitinkamos veiklos vykdymo. Gamintojų organizacija ir toliau atsako už veiklos vykdymą naudojantis užsakomosiomis paslaugomis, bendrą valdymo kontrolę ir komercinio susitarimo dėl veiklos vykdymo priežiūrą.

3. 2 dalyje nurodyta bendra valdymo kontrolė ir priežiūra atliekamos veiksmingai ir reikalaujama, kad užsakomųjų paslaugų sutartyje būtų:

- a) numatyta galimybė gamintojų organizacijai parengti privalomus nurodymus ir numatytos nuostatos, pagal kurias gamintojų organizacija galėtų nutraukti sutartį, jei paslaugų teikėjas nesilaiko užsakomųjų paslaugų sutarties sąlygų;
- b) nustatomos išsamios sąlygos, įskaitant ataskaitų teikimo prievoles ir terminus, pagal kurias gamintojų organizacija galėtų vertinti naudojantis užsakomosiomis paslaugomis vykdomą veiklą ir ją iš tiesų kontroliuoti.

Užsakomųjų paslaugų sutartis ir b punkte nurodytas ataskaitas gamintojų organizacija *ex post* tikrinimo tikslais laiko bent 5 metus ir su jomis, pateikę prašymą, gali susipažinti visi nariai.

(*) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).“

4) 31 straipsnis pakeičiamas taip:

„31 straipsnis

Demokratinė gamintojų organizacijų atskaitomybė

1. Valstybės narės nustato gamintojų organizacijoje fiziniams ar juridiniams asmenims leidžiamą turėti didžiausią procentinę balsavimo teisių ir akcijų dalį. Didžiausia procentinė balsavimo teisių ir akcijų dalis privalo atitinkamai sudaryti mažiau kaip 50 % visų balsavimo teisių ir mažiau kaip 50 % akcijų. Tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės gali nustatyti didesnę procentinę juridiniam asmeniui gamintojų organizacijoje leidžiamą turėti akcijų dalį su sąlyga, kad bet kuriuo atveju būtų išvengta tokio juridinio asmens piknaudžiavimo įgaliojimais.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, 2014 m. gegužės 17 d. veiklos programą jau įgyvendinančios gamintojų organizacijos didžiausią procentinę akcijų dalį, kurią valstybė narė nustato taikydama pirmą pastraipą, taiko tik pasibaigus veiklos programai.

2. Valstybių narių institucijos atlieka su turimomis balsavimo teisėmis ir akcijomis susijusias patikras, įskaitant gamintojų organizacijos narių, kurie patys yra juridiniai asmenys, akcijų turinčių fizinių ar juridinių asmenų tapatybės patikras.

3. Jei gamintojų organizacija yra aiškiai apibrėžta teisinio subjekto dalis, valstybės narės priima priemones, kuriomis būtų apribojama arba panaikinama to teisinio subjekto teisė keisti, tvirtinti arba atmesti gamintojų organizacijos priimtus sprendimus.“

5) 53 straipsnis papildomas šia 3 dalimi:

„3. Vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijos įstatuose reikalaujama, kad jos gamintojai nariai mokėtų tos organizacijos narystės taisyklėse numatytus finansinius įnašus, skirtus Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 32 straipsnyje numatytam veiklos fondui įsteigti ir papildyti.“

6) 62 straipsnis papildomas šia 5 dalimi:

„5. Pagal gamintojų organizacijų asociacijų veiklos programas įgyvendinamų krizių prevencijos ir valdymo priemonių išlaidų, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 33 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje, viršutinė riba apskaičiuojama kiekvienos asociacijai priklausančios gamintojų organizacijos lygmeniu.“

7) Įterpiamas šis 89a straipsnis:

„89 a straipsnis

Sodų atsodinimas po privalomo išnaikinimo

Valstybės narės, į savo nacionalinę strategiją kaip krizės priemonę įtraukiančios sodų atsodinimo po privalomo išnaikinimo dėl sveikatos ir fitosanitarinių priežasčių priemonę, nustato tos priemonės reikalavimus atitinkančias rūšis ir, jei reikia, veisles ir su tos priemonės taikymu susijusias sąlygas. Išnaikinimo dėl fitosanitarinių priežasčių atveju, priemonės, kurią valstybės narės imasi sodams atsodinti, turi atitikti Tarybos direktyvą 2000/29/EB (*).

Sodų atsodinimo išlaidos turi sudaryti ne daugiau kaip 20 % visų pagal veiklos programas patiriamų išlaidų. Valstybės narės gali nuspręsti nustatyti mažesnę procentinę dalį.

(*) 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyva 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje (OL L 169, 2000 7 10, p. 1).“

8) 114 straipsnis pakeičiamas taip:

„114 straipsnis

Pripažinimo kriterijų nepaisymas

1. Valstybė narė, nustačiusi, kad gamintojų organizacija nepaiso vieno iš pripažinimo kriterijų, susijusių su 21 ir 23 straipsnių, 26 straipsnio 1 ir 2 dalių ir 31 straipsnio reikalavimais, ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo nepaisymo atvejo nustatymo dienos atitinkamai gamintojų organizacijai registruotu paštu nusiunčia išspėjamąjį raštą, kuriame nurodo nustatytą atvejį, taisomąsias priemones ir terminus, per kuriuos turi būti imamasi šių priemonių ir kurie neviršija 4 mėnesių. Nustačiusios pripažinimo kriterijų nepaisymo atvejį, valstybės narės iš karto sustabdo pagalbos išmokas iki tol, kol bus imtasi jas tenkinančių taisomųjų priemonių.

2. Jei per valstybės narės nustatytą laikotarpį 1 dalyje nurodytų pripažinimo kriterijų nepradedama paisyti, gamintojų organizacijai suteikto pripažinimo galiojimas sustabdomas. Valstybė narė gamintojų organizacijai praneša apie pripažinimo galiojimo sustabdymo laikotarpį, kuris neviršija 12 mėnesių nuo dienos, kurią gamintojų organizacija gavo išspėjamąjį raštą. Tai neturi poveikio horizontaliųjų nacionalinių teisės aktų, kuriuose gali būti numatyta pripažinimą sustabdyti dėl pradėto susijusio teismo proceso, taikymui.

Sustabdytus pripažinimo galiojimą, gamintojų organizacija gali tęsti savo veiklą, tačiau pagalba nemokama tol, kol pripažinimo galiojimo sustabdymas nepanaikinamas. Už kiekvieną prasidėjusį kalendorinį mėnesį, per kurį yra sustabdytas pripažinimo galiojimas, metinė pagalbos suma sumažinama 2 %.

Sustabdymas baigiasi patikros, per kurią nustatoma, kad atitinkami pripažinimo kriterijai yra tenkinami, dieną.

3. Jei iki valstybės narės kompetentingos institucijos nustatyto sustabdymo laikotarpio pabaigos pripažinimo kriterijai netenkinami, valstybė narė pripažinimą panaikina nuo dienos, nuo kurios nepaisyta pripažinimo sąlygų, arba, jei tos dienos nustatyti neįmanoma, – nuo dienos, kurią nustatytas nepaisymo atvejis. Tai neturi poveikio horizontaliųjų nacionalinių teisės aktų, kuriuose gali būti numatyta pripažinimą sustabdyti dėl pradėto susijusio teismo proceso, taikymui. Nesumokėta pagalbos suma neišmokama, o nepagrįstai sumokėta pagalba susigrąžinama.

4. Valstybė narė, nustačiusi, kad gamintojų organizacija nepaiso bet kurio kito Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 154 straipsnyje nustatyto pripažinimo kriterijaus, išskyrus nurodytuosius 1 dalyje, ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo nepaisymo atvejo nustatymo dienos atitinkamai gamintojų organizacijai registruotu paštu nusiunčia išspėjamąjį raštą, kuriame nurodo nustatytą atvejį, taisomąsias priemones ir terminus, per kuriuos turi būti imamasi šių priemonių ir kurie neviršija 4 mėnesių.

5. Jei per valstybės narės nustatytą laikotarpį 4 dalyje nurodytų taisomųjų priemonių nesiimama, išmokos sustabdomos, o metinė pagalbos suma sumažinama 1 % už kiekvieną po to laikotarpio prasidėjusį kalendorinį mėnesį. Tai neturi poveikio horizontaliųjų nacionalinių teisės aktų, kuriuose gali būti numatyta pripažinimą sustabdyti dėl pradėto susijusio teismo proceso, taikymui.

6. Tačiau, jei gamintojų organizacija valstybei narei pateikia įrodymą, kad, nors ji ir ėmėsi reikalingų rizikos prevencijos priemonių, dėl gaivalinių nelaimių, pavojingų meteorologinių reiškinių, ligų ar kenkėjų antplūdžio ji Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 154 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytų pripažinimo kriterijų, susijusių su valstybės narės nustatytu mažiausiu parduodamos produkcijos kiekiu ar verte, laikytis negali, valstybė narė šiai gamintojų organizacijai konkrečiais metais gali leisti nesilaikyti mažiausio parduodamos produkcijos kiekio ar vertės kriterijaus.

7. Jei taikomos 1, 2, 4 ir 5 dalys ir jei tai būtina taikant šį straipsnį, valstybės narės mokėjimus gali atlikti po 70 straipsnyje nustatyto termino. Tačiau šie mokėjimai negali būti atliekami vėliau nei antrų metų, einančių po programos įgyvendinimo metų, spalio 15 d.“

9) 137 straipsnis pakeičiamas taip:

„137 straipsnis

Įvežimo kainos pagrindas

1. XVI priede išvardytiems produktams taikoma Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 181 straipsnio 1 dalis.

2. Kai XVI priedo A dalyje išvardytų produktų muitinė vertė nustatoma pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 29 straipsnyje nurodytą sandorio vertę ir jei muitinė vertė daugiau nei 8 % viršija fiksuoto dydžio vertę, kurią Komisija apskaičiavo kaip standartinę importo vertę, taikomą tuo metu, kai teikiama produktų išleidimo į laisvą apyvartą deklaracija, importuotojas turi pateikti Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 248 straipsnio 1 dalyje nurodytą užstatą. Šiuo tikslu importo maito, kuris gali būti taikomas XVI priedo A dalyje išvardytiems produktams, galutinis dydis lygus maito, kuris turėtų būti mokamas, jei atitinkamas produktas būtų buvęs klasifikuojamas pagal atitinkamą standartinę importo vertę, dydžiui.

Pirma pastraipa netaikoma, jei standartinė importo vertė viršija Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 (*) I priedo III dalies I skirsnio 2 priede nurodytas įvežimo kainas ir deklarantas reikalauja, kad vietoj užstato į apskaitą iš karto būtų įtrauktas maito, kuris gali būti taikomas prekėms, galutinis dydis.

3. Kai XVI priedo A dalyje išvardytų produktų muitinė vertė apskaičiuojama pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 30 straipsnio 2 dalies c punktą, maitas atimamas taip, kaip numatyta šio reglamento 136 straipsnio 1 dalyje. Tokiu atveju importuotojas pateikia užstatą, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 248 straipsnio 1 dalyje, lygų maito, kurį jis būtų sumokėjęs, jei produktai būtų buvę klasifikuojami pagal taikomą standartinę importo vertę, dydžiui.

4. Siuntomis importuojamų prekių muitinė vertė yra tiesiogiai nustatoma pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 30 straipsnio 2 dalies c punktą ir nustatytais laikotarpiais šiuo tikslu taikoma pagal 136 straipsnį apskaičiuota standartinė importo vertė.

5. Importuotojas per vieną mėnesį nuo šių produktų pardavimo, bet ne vėliau kaip per keturis mėnesius nuo išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijos priėmimo dienos, turi įrodyti, kad partija realizuota laikantis sąlygų, patvirtinančių Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 29 straipsnyje nurodytų kainų teisingumą, arba nustatyti to reglamento 30 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytą muitinę vertę. Nedarant poveikio 6 dalies taikymui, jei vieno iš šių terminų nesilaikoma, sumokėtas užstatas negrąžinamas.

Sumokėtas užstatas grąžinamas, jei pateikiami muitinę tenkinantys įrodymai apie produktų realizavimo sąlygas. Priešingu atveju užstatas negrąžinamas ir panaudojamas importo mokesčiams sumokėti.

Siekdamas įrodyti, kad partija realizuota laikantis pirmoje pastraipoje nustatytų sąlygų, importuotojas kartu su sąskaita faktūra pateikia visus dokumentus, reikalingus atitinkamam muitiniam tikrinimui atlikti, susijusius su kiekvieno atitinkamos partijos produkto pardavimu ir realizavimu, įskaitant su partijos vežimu, draudimu, tvarkymu ir laikymu susijusius dokumentus.

Jei pagal 3 straipsnyje nurodytus prekybos standartus reikalaujama ant pakuotės nurodyti vaisių ir daržovių veislę ar prekinį tipą, partiją sudarančių vaisių ir daržovių veislę ar prekinis tipas nurodomas vežimo dokumentuose, sąskaitose faktūrose ir pristatymo užsakyme.

6. Deramai pagrįstu importuotojo prašymu keturių mėnesių laikotarpį, nurodytą 5 dalies pirmoje pastraipoje, kompetentingos valstybės narės institucijos gali pratęsti daugiausia dar trims mėnesiams.

Jeigu atlikdamos patikrą valstybių narių kompetentingos institucijos nustato, kad nebuvo laikomasi šio straipsnio reikalavimų, jos susigrąžina mokėtiną muitą pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 220 straipsnį. Į maito sumą, kurią reikia susigrąžinti arba kurią liko susigrąžinti, įskaičiuojamos palūkanos nuo tos dienos, kai prekės buvo išleistos į laisvą apyvartą, iki susigrąžinimo dienos. Taikoma tokia palūkanų norma, kuri pagal nacionalinę teisę taikoma susigrąžinimo operacijoms.

(*) 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo maitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).“

2 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio taisyklės

Veiklos programa, kurią valstybė narė pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 64 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą patvirtino iki 2014 sausio 20 d., laikoma patvirtinta pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007.

Nepažeidžiant Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 65 ir 66 straipsnių, pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 patvirtinta veiklos programa gamintojų organizacijos prašymu gali būti:

- a) įgyvendinama iki jos pabaigos;
- b) keičiama, siekiant, kad ji atitiktų Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 reikalavimus, arba
- c) pakeista nauja pagal Reglamentą (ES) Nr. 1308/2013 patvirtinta veiklos programa.

3 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnio 6 bei 7 dalys ir 2 straipsnis taikomi nuo 2014 m. sausio 1 d.

1 straipsnio 9 dalis taikoma nuo 2014 m. spalio 1 d.

1 straipsnio 3 ir 4 dalys taikomos nuo 2015 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. kovo 11 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO